

Parochie 1
 In de pen 6
 Kerk 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Varia 13
 Dossier 14
 Mensen 16
 Cultuur 17
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op·tocht 20
 Boekenhoek 21
 Bisdom 22
 Podium 24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerknet.be

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout
 Eindredacteur
 Peter Gordts
 Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Opocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
 Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomeplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
 fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
 uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 tel. 03 210 08 11
 fax 03 210 08 36

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Wordt 2012
 het jaar van
 de ommekeer?

” Oudere lezers herinneren zich wellicht het najaar van 1973. Door de onvoorwaardelijke steun van de Verenigde Staten aan Israël in de Jom-Kipoeroorlog – het gewapende conflict dat Israël in oktober 1973 met Egypte, Syrië en hun Arabische bondgenoten uitvocht – werd voor het eerst een olieboycot tegen het Westen uitgevaardigd. Europa en de Verenigde Staten werden daardoor in een diepe crisis gestort. Dat leidde tot een reeks autoloze zondagen en andere maatregelen die de Europese zwakheid sterk deden uitkomen. Daarmee lieten zich destijds de eerste barsten in onze maatschappij van overvloed gevoelen. Het besef was gegroeid dat het westerse leefpatroon, dat zich na de Tweede Wereldoorlog had ontwikkeld, werd aangetast. Wetenschappers en opiniemakers waarschuwden dat we boven onze stand leefden en dat we op een keerpunt stonden. In de toekomst zouden we het met minder moeten doen. Soberder leven, luidde de boodschap.

Achteraf had de oliecrisis van 1973 meer weg van een voorbijgaande groeicrisis dan van een heuse kentering. Doemscenario's die een algehele chaos voorspelden, kwamen niet uit. Integendeel, de wereldrijkdom werd daarna almaar groter en het in 1972 gepubliceerde Rapport van de Club van Rome over de grondstoffenschaarste werd het mikpunt van spot. De geopolitieke verhoudingen waren inmiddels grondig gewijzigd en de technische vooruitgang had volstrekt nieuwe producten op de markt gelanceerd en nieuwe industrieën gecreëerd. We stevenden met volle zeilen op een steeds grotere economische groei af en leefden almaar rijkelijker. De ongelijkheden wereldwijd, het ongebreidelde consumptisme en de vele schulden die onze welvaartsstaten opstapelden, waren ons nauwelijks een zorg.

Uiteraard deden er zich ook tussen eind 1973 en eind 2011 crisismomenten voor. Kritische economen wezen ons daarbij telkens weer op de gevaren die onze internationale economische orde bedreigden.

Maar hoe zwartgallig sommige van hun profetieën ook klonken, zo'n vaart liep het nooit. Na elke recessie herstelden de westerse economieën zich en groeide de wereldrijkdom verder aan. Toch lijkt het er sterk op dat de jaarwisseling ons dit keer met een heel andere situatie confronteert. De financiële en economische crisis, die nu al enige tijd aansleept, scherpte alvast onze realiteitszin aan. Een wereldwijde crash en een ineenstorting van onze welvaartsstaat worden niet langer weggelachen. Banken en staten, ze zijn niet langer *too big to fail*, te groot om failliet te gaan.

De cruciale vraag waarmee we aan het begin van 2012 worden geconfronteerd, is hoe we miljoenen mensen zover krijgen dat ze de race naar een volgende aankoop, een salarisverhoging en de nieuwste plek om op vakantie te gaan, staken. Hoe beweeg je een samenleving die decennialang in luxe en welstand heeft geleefd ertoe om het voortaan met minder te doen en tegelijk ons levensonderhoud niet in het gedrang te brengen? Concreet betekent dat: besparen, minder consumeren, langer en vaak harder werken. Er komt nu eenmaal geen economisch herstel als we niet bereid zijn de facturen van het verleden te betalen. Het programma van de regering-Di Rupo leert alvast dat het moment is aangebroken waarop we die rekeningen gepresenteerd krijgen.

Naast het betalen van de opgestapelde schulden, hebben we vooral ook nood aan een inschatting van waar we met zijn allen zijn beland. Waar hebben de neoliberale uitwassen van de vrije markt ons gebracht? Kunnen we nog tevreden zijn als we genoeg hebben? Of draaien we liever door in de hedonistische tredmolen, ook al levert dat slechts schijn geluk op? In plaats van te klagen dat we langer moeten werken, streven we er misschien beter naar ons werk graag te doen. Pas als dat bewustwordingsmoment er komt, kunnen we van een heuse ommekeer spreken.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Gelovigen nemen het woord

KERK & leven, 7 DECEMBER 2011

In Gods woord geeft de Kerk haar mandaat verwijst Bert Claerhout naar de petitie *Gelovigen nemen het woord*. Ik kan mijn verantwoordiging over die petitie niet onderdrukken. De opstellers ervan willen leken laten voorgaan in de eucharistie

hoewel dat door het heilig sacrament van het priesterschap nooit kan. Zo ook zullen vrouwen, die een belangrijke plaats in de Kerk innemen, nooit priester kunnen worden omdat de traditie dat uitdrukkelijk zegt.

Sommige lekenbewegingen zullen blijkbaar nog liever een gebedsdienst met leken uitwerken, dan de gelovigen de heilige

eucharistie te gunnen. Het is schrijnend om te zien hoe sommige gewijde dienaren zich daarbij laten manipuleren.

Het allerbelangrijkste is niettemin dat de priester zijn heilig dienstwerk verricht zoals dat is voorgeschreven. Een priester is geen veredeld welzijnswerker, hij heeft de plicht om in de parochie de leiding te nemen. Als dat sommige leken, die de mode belangrijker vinden dan de werkelijke geloofsleer van de rooms-katholieke Kerk, teleurstelt, dan is dat zo. Het populisme in de Belgische Kerk heeft werkelijk zijn limiet bereikt.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Zuid-Amerika beslisten dat de bevrijdingstheologie zo niet uitgeroeid, dan toch zeker tot staan moest worden gebracht. Zelfs de Poolse paus Johannes-Paulus II wisten ze met hun anticommunistische slogans op hun hand te krijgen.

Daardoor werden in Latijns-Amerika keer op keer bisschoppen vervangen, zo niet door getrouwen van het Opus Dei, dan tenminste door mensen met anticommunistische neigingen. Op die manier werd de prille hoop van de Latijns-Amerikaanse armen en verdrukten gefnuikt.

Vorig jaar nog zette het Vaticaan die trend door in Los Sucumbios in Ecuador. De bisschop aldaar, een karmeliet, had het vicariaat goed georganiseerd en de christenen waren opgeleid in levende gemeenschappen waarbij de leken het heft in handen hadden. Op zijn 77ste werd de bisschop opgevolgd door een Argentijn, een lid van de *Heraldos del Evangelio*. Die beweging staat uitgerekend bekend als vijand van de armen en van de bevrijdingstheologie. Gaandeweg moesten de leken dan ook alles weer uit handen geven. De gelovigen kwamen evenwel in opstand en eisten het vertrek van die 'vreemde' Argentijnen.

Zo wordt de hoop van Latijns-Amerika tot op vandaag de kop ingedrukt. En dan maar spreken over hoop voor Afrika...
 Scheutist André VANDERJEUGT, Boezinge

Hoop voor Afrika

KERK & leven, 30 NOVEMBER 2011

„Paus heeft hoop voor 'verloren' Afrika”, schrijft de hoofdredacteur in zijn column. Mijn automatische reactie daarbij was: „Terwijl hij de hoop voor Latijns-Amerika de kop indrukt.”

Na het Tweede Vaticaanse Concilie was er de bisschoppenconferentie van Medellin, waaruit de bevrijdingstheologie is ontstaan. Door de voorkeuroptie voor de armen kreeg Latijns-Amerika weer hoop. Maar de machthebbers van het Noorden reageerden paniekerig en vreesden dat de katholieke Kerk niet langer aan hun kant stond. Ronald Reagan, de voormalige president van de Verenigde Staten, en de anticommunistische legers van Noord- en

Advertentie

www.amcentrum.be
 TRAPLIFTEN & SCOOTMOBIELIEN

amc
 ACTIEF MOBILITEITSCENTRUM

Tel 056/644 655
 Adres toonzaal:
 Vichtsesteenweg 22
 8570 Anzegem
 Toonzaal te bezoeken op afspraak.

Kwaliteit aan betaalbare prijzen.
 Familiebedrijf met persoonlijke en snelle service,
 24/24u, 7d/7 over gans Vlaanderen.
 Gratis offerte en advies over premies.

ALTIJD
 MOBIEEL!